

WENDY ATACA

Andreu Martín

PROPOSTES
DIDÀCTIQUES

ESPURNA
bromera

Elaborades per:

- Xavier Mínguez

ESPURNA
bromera

Més acció i perill per als fans de Wendy

W E N D Y A T A C A

D E S C R I P C I Ó

Autor: Andreu Martín

Edicions Bromera / Alzira, 2009

Col·lecció: «Espurna», núm. 89

Format: 130 × 205 mm, 152 pàgs.

Enquadernació en rústica. Impressió en blanc i negre.

Edat: a partir dels 14 anys.

La mosso d'esquadra Wendy acudeix rutinàriament cap a una discoteca on han denunciat una baralla i es troba un assassinat en tota regla. En entrar, tres persones li criden molt l'atenció encara que la identificació posterior davant dels investigadors no serà de molta ajuda. No obstant, la Wendy segueix la seva investigació particular a partir d'un pressentiment, que la porta a una sèrie de peripècies on el perill l'aguaita a cada cantó.

Andreu Martín és un prolífic i popular escriptor català que ha guanyat popularitat amb alguns dels personatges més coneguts de la novel·la juvenil en català. És el cas del detectiu Flanagan, creat conjuntament amb Jaume Ribera. Però Andreu Martín també ha escrit molts altres llibres per a adults i joves. A la col·lecció «Espurna» trobem la primera novel·la del personatge Wendy, *El dia que Wendy va aprendre a volar*.

ACTIVITATS PRÈVIES A LA LECTURA

- És bastant possible que el tema que més interès susciti entre l'alumnat sigui el dels seguidors del futbol. Es pot fer un primer acostament preguntant les afinitats futbolístiques (o a qualsevol altre esport) de l'alumnat com a activitat de motivació i amb la intenció d'iniciar un debat sobre el fanatisme en els esports. Si bé no tot el grup té per què tenir un equip preferit, sí que és fàcil que tots tinguin una opinió sobre els altres que ens amarguen tants telenotícies. Seria interessant dirigir el debat cap als seus sentiments quan el seu equip guanya o perd i de quina manera es poden i s'han de controlar. Una manera subtil d'*enganyar-los* és dirigir el debat cap a un àrbitre que xiula malament un partit i després projectar-ho sobre altres aspectes de la vida.
- En el llibre també es detallen els mètodes d'investigació de la policia autonòmica catalana. Podria ser interessant convidar algun membre de la policia perquè expliqués què hi ha de veritat i què de mite en el treball policial quotidià. Aquesta activitat també seria molt apropiada per a després de la lectura.
- D'altra banda, la Wendy està pensant a demanar el trasllat a una altra comissaria pròxima al seu domicili, en part, perquè vol allunyar-se del seu company de treball actual i ex parella Roger. Tal vegada en un principi no els atregui massa el debat, però es pot enfocar amb aquesta pregunta «Treballaries amb la teva parella?»
- En aquesta seqüela de *La nit que Wendy va aprendre a volar* Martín recupera el personatge de la nena Mon. La seva mare

vol vendre-la a causa de la seva extrema pobresa o tal vegada de la seva avarícia. Es pot demanar a l'alumnat que faci un petit treball d'investigació sobre el tema de la compra d'infants que, malauradament, apareix de manera recurrent en la premsa diària. El treball pot tenir dues formes, depenent del nivell i dels objectius que busqui el professorat: bé la recerca senzilla d'algun cas recent per exposar als companys, o bé una recerca més complexa sobre el fenomen. En aquest darrer cas, s'hauria de facilitar un guió i algunes pautes per a la documentació, com la consulta del tractat internacional sobre la venda d'infants, la legislació espanyola, xarxes de venda d'infants, etc.

ACTIVITATS DURANT LA LECTURA

- L'inici de la novel·la és trepidant. La Wendy ha d'acudir a una discoteca a causa d'uns disturbis. Es poden aprofitar els primers capítols perquè l'alumnat descrigui alguna situació violenta que hagi viscut en les seves sortides nocturnes o diürnes. Seria important que afegissin com podrien haver evitat aquest conflicte. Per als alumnes que no hagin viscut cap d'aquestes situacions es pot proposar que, basant-se amb el llibre, descriuin una baralla imaginària a la porta de la discoteca o a zones d'oci que freqüenten.
- Crida l'atenció la fredor amb què actua la policia, la Wendy també, en aquest tipus de situacions. Es pot obrir un petit debat sobre si aquesta actitud és la més adequada i la més acceptable des del punt de vista ètic. S'ha de procurar veure les dues postures enfrontades, la de les persones innocents que es veuen embolicades en un aldarull, i la de

la policia que han d'intentar sufocar la baralla i sortir-ne il·lesos.

- La intervenció de la policia científica sembla prou espectacular i recorda populars sèries de televisió com *CSI*. Es pot fer una petita comparació entre els mètodes americans i els catalans. També es pot demanar a l'alumnat que faci una paròdia d'aquestes actuacions prenent com a model el fragment de la novel·la.
- La Wendy es veu en un compromís quan ha de descriure la noia que li ha semblat sospitosa. Es pot usar com a excusa per a treballar la descripció amb un parell de jocs. Un, molt divertit, és el «Qui sóc jo?», i consisteix que tot el grup escriu el nom d'un personatge famós o popular (també companys) en un paper. Després es barregen i cada membre de la classe n'agafarà un de diferent al seu. Quan sigui el seu torn se l'enganxarà al front sense mirar-lo (amb cinta adhesiva pot ser suficient) i haurà d'endevinar de qui es tracta fent preguntes que els companys només podran respondre amb *sí* o *no*. L'altre joc també consisteix a endevinar el personatge, però és una miqueta més elaborat. Cada alumne haurà de fer una descripció detallada (i respectuosa) del company que li hagi tocat. Una vegada escrites, el docent (o per torns) les llegirà en veu alta i la resta haurà d'endevinar de qui es tracta. Es pot fer una variació del joc canviant el format de la descripció a una poesia, un acròstic, per exemple.
- La Wendy ha d'anar a una perruqueria on tot el personal és d'origen estranger. Aquesta perruqueria, de fet, està especialitzada en pentinats africans. Es pot demanar a l'alumnat que faci una llista d'aportacions positives que ha portat la immigració al nostre país. Una vegada acabada la llista, es

pot escriure a la pissarra perquè el grup sigui conscient de com ens ha canviat la vida, de forma positiva, gràcies a ells. Es poden acceptar coses molt senzilles com els negocis de menjar ràpid, les botigues obertes més hores, els *multipreus*, etc. També es pot comentar la poca qualitat de vida que suposa per als immigrants oferir aquests serveis.

- La Mon apareix de nou en la vida de la Wendy en el capítol 9. Es pot fer incidència en l'estructura de la novel·la i en com l'autor augmenta la tensió multiplicant les trames i ajornant així la resolució final. Per a això seria interessant fer un petit esquema per capítols (una frase per capítol serà suficient) per a poder observar des de fora l'estructura.
- La persecució de la Cristina també pot ser una bona excusa per a escriure una altra paròdia. Les pel·lícules i telesèries nord-americanes (i ara també les espanyoles) estan plenes d'aquestes persecucions, molt sovint, poc versemblants. En el capítol 23 encomença una altra d'aquestes. Es pot demanar a l'alumnat que narri una persecució esbojarrada que comenci a l'institut i acabi en algun lloc llunyà i exòtic. De segur que serà divertit.
- La part de la novel·la més complexa i la que més opinions diferents suscitarà per al públic adolescent serà sens dubte, la delació de la Cristina. Es pot fer un debat sobre el tema: «Delataries un/a amic/ga si hagués fet alguna cosa realment dolenta?». És fàcil que immediatament sorgeixin dues postures, amb la qual cosa es pot vertebrar el debat demanant als grups que posin per escrit les seves argumentacions per a poder debatre amb ordre i rigor. Algunes pautes que poden guiar el debat són:

- És més important l'amistat o l'ètica?
- Fins a quin punt cal ser fidel a una persona estimada?
- Traïries un amic per a salvar-te?
- Etc.

- Finalment, també es pot aprofitar el final del llibre per a parlar del paper dels pares i de la submissió a què està sotmès el Ciscu:

–El taló d'Aquil·les de l'Amadeu són els seus pares.

–Han callat d'entrada perquè no volen veure el seu fill a la presó i perquè els té dominats amb el despotisme de l'adolescent egoista, però a la comissaria no podran aguantar gaire aquesta situació.

–Els esgarrifa l'estat lamentable en què es troba el Ciscu, tant pel que fa al seu físic com per la depressió que l'aclapara, aquesta submissió abjecta del pobre desgraciat decidit a assumir totes les culpes, per por i per fer veure que és més dur del que és. Fa llàstima, un noi així. I fa por el que s'atreveix a dominar-lo i humiliar-lo. I aquest matrimoni, s'hi veu ben clar, no és dels que s'enorgulleix d'un fill que fa por.

–Els han assistit, sens dubte, a la discussió i a les urgències entre l'Amadeu, el Ciscu i la Cristina. Ells coneixen tota la veritat. I, quan parlin amb l'Andrea Pascual i en Jaume Campos, finalment la revelaran. Perquè són «bona gent» (pàgina 143).

–Es pot elaborar una llista de consells dirigits d'una banda al Ciscu i de l'altra als pares de l'Amadeu. A un per a reforçar la seva personalitat davant del domini del seu amic i als altres per a fer-los entendre la importància d'una bona educació per damunt de la satisfacció de tots els desigs del seu fill. Una vegada realitzada la llista, es

pot emplaçar el grup a reflexionar sobre aquestes actituds i la seva presència a l'institut. Si hi ha confiança és fàcil que sorgeixi un debat improvisat i molt sucós.

ACTIVITATS POSTERIORES A LA LECTURA

- Després de la lectura interessa treure algunes conclusions. Es pot fer una pluja d'idees sobre aquestes conclusions i apuntar-les a la pissarra perquè tot el grup les tingui a la seva llibreta. Es poden donar idees sobre el racisme, el fanatisme en l'esport, l'abast de l'amistat, etc.
- Es pot demanar a l'alumnat que proposi 10 normes d'actuació per als esdeveniments esportius de l'institut, que, segurament, també provocaran enfrontaments.
- Es pot recollir algun dels treballs realitzats al principi de la lectura i rellegir-lo a la llum dels fets que narra la novel·la.
- Si es vol proposar la redacció d'un nou text, sens dubte el més senzill seria que escriguessin una continuació de la història, ja que l'autor deixa moltes possibilitats obertes.

QÜESTIONARI FINAL

1. Quin creus que és el principal problema de la Wendy?
2. Com veus l'actitud de la policia quan entra a la discoteca? Creus que haurien d'actuar d'una altra manera?
3. Què és el que més crida l'atenció a la protagonista del aldarull?
4. Com localitza la Wendy a la Cristina?
5. Què hauries fet tu si fossis la Cristina?

6. Per què creus que la mare de la Mon vol vendre-la?
7. Amb quin personatge t'has sentit més identificat? Per què?
8. Mor algun dels protagonistes? Té algun accident?
9. Què creus que farà la Wendy en el futur?

Propostes didàctiques referides al llibre
Wendy ataca (ISBN: 978-84-9824-392-5)

© Edicions Bromera, SL
Apartat de correus 147 - 46600 Alzira
www.bromera.com

© Xavier Mínguez, 2009